

ΗΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ—ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ. Ένταῦθα ἑτησία Δρ. 10. — Έν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι Δρ. 11. — Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημοτικά γραφεῖα Δρ. 20. Έν τῷ Ἐξωτερικῷ ἔν γένει χρυσᾶ Φρ. 14. ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ. Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἔν γένει ὁ στίχος λεπ. 40.—Διὰ τὰς διατριβὰς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπὴν. — Τὰ δικαστικά προπληρώνονται. — Οἱ καθυστεροῦντες ἐνάγονται ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα δικαστηρίων.

ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΙΚΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΣΥΡΟΥ

ΒΑΦΙΑΔΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ,
ΠΑΓΑΝΕΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΤΟΜΑΝ ΑΛΟΪΣΙΟΣ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΛΟΓΕΙΣ ΣΥΡΟΥ

Έάν θέλητε νὰ σωθῆ τὸ Ἔθνος ἀπὸ τὴν Οἰκονομικὴν στενοχωρίαν εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ἔρριψεν ὁ Τρικούπης, καὶ ἐμποδισθῆ ἡ Ἐθνικὴ κατασχύνῃ ἐρχομένου τοῦ ξένου ἐλέγχου. Έάν θέλητε νὰ περάσῃ ἡ κακοδιοίκησις τὴν ὁποίαν ἔφερον ὁ Τρικούπης. Έάν θέλητε νὰ πέσῃ ἡ Στρατιωτικὴ ἀστυνομία καὶ νὰ καταργηθῶσιν οἱ φοβεροὶ φόροι τοῦ Τρικούπῃ. Έάν τέλος σὺ Συριανέ, ἐνδιαφέρῃσαι διὰ τὸ σπῆτί σου καὶ θέλῃς διὰ τοῦτο νὰ πέσῃ ἡ δημοτικὴ κακοδιοίκησις, ἣτις κατέστρεψε τὸν καμαρωμένον δῆμον μας. Έάν θέλῃς νὰ ἐπανέλθῃ ἡ ἐργασία εἰς τὸν τόπον κατεστραμμένον πλέον ἔλα αὐτὰ εἶναι αὖριον εἰς τὸ χέρι σου. Ψήφισε τοὺς τέσσαρας Δηλιγιαννικοὺς ὑποψηφίους καὶ ΖΗΤΩ ΤΟ ΚΟΡΔΟΝΙ.

Οἱ συμπολιταὶ μας ἄς ἐννοήσωσιν ὅτι ὁ ἀγὼν δὲν εἶναι μεταξὺ τῶν Δηλιγιαννικῶν Λαδοπούλου, Βαφιαδάκη, Παγανέλη καὶ Τόμαν, καὶ τῶν Τρικουπικῶν Βοκοτοπούλου καὶ Σκάση. Δὲν εἶναι αὐτοῦ ὁ πόλεμος, διότι οὐδ' ὁ Δηλιγιάννης συλλογίζεται τὸν Τρικούπην, οὔτε οἱ τέσσαρες ὑποψήφιοί μας τὸν Βοκοτόπουλον καὶ Σκάσην.

Ὁ ἀγὼν, συμπολιταὶ, εἶναι μεταξὺ τοῦ Τρικούπῃ βασανίζοντος ἡμᾶς δώδεκα ἔτη καὶ καταστρέψαντος καὶ ἔθνος καὶ κράτος καὶ δῆμον καὶ ιδιώτας καὶ τοῦ Δηλιγιάννη, ὅστις ἐπανερχόμενος εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων θὰ φέρῃ διόρθωσιν.

Ὁ δίδων ψῆφον λευκὴν εἰς τοὺς Τρικουπικοὺς Βοκοτόπουλον καὶ Σκάσην, τὰς δίδει εἰς τὸν

Τρικούπην. Διότι αὐτοὶ μὲν ὡς Κραβαρίται ζητιάνοι περιερχόμενοι ζητοῦν ψῆφους ἐλεημοσύνης, ἀλλ' ἡ ψῆφος ἐκείνη σημαίνει ὅτι εἴμεθα εὐχарιστημένοι μὲ τὸν Τρικούπην καὶ τὴν διοίκησίν του, μὲ τοὺς μεγάλους δηλαδὴ, φόρους, τὴν κακοδιοίκησιν, τὴν Στρατιωτικὴν ἀστυνομίαν καὶ τέλος καὶ αὐτὴν τὴν πείναν καὶ δυστυχίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐθύθισε τὸ ἔθνος καὶ τὸν λαὸν ὁ Τρικούπης. Ζήτω λοιπὸν τὸ Κορδόνι καὶ μαῦρο εἰς τοὺς Τρικουπικοὺς.

Συλλογισθῆτε, συμπολιταὶ, ὅτι ἔχομεν πάθει ἔλοι μας ἀπὸ τὸν Τρικούπην, συλλογισθῆτε ὅτι ἀπὸ τὴν κακοδιοίκησίν του ἐξέλιπεν ἀπὸ ἑλῆν τὴν Ἑλλάδα καὶ ἰδίως ἀπὸ τὸν τόπον μας, ἡ πίστις καὶ διεκότης πᾶσα ἐργασία καὶ διὰ τοῦτο δυστυχούμεν. Συλλογισθῆτε ἔλα αὐτὰ καὶ τότε βεβαίως ἐννοεῖτε ὅτι μία μόνον εἶναι ἡ πρὸς σωτηρίαν διεξόδος, ἡ ἐξάλειψις τοῦ Τρικούπῃ ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ζωὴν. Πῶς δὲ θὰ χαθῆ ὁ Τρικούπης γνωρίζομεν ἔλοι, διότι δίχως βουλευτὰς ὁ Τρικούπης δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ κάμῃ τίποτε. Διὰ τοῦτο λοιπὸν

Μαῦρο εἰς τοὺς Τρικουπικοὺς.

Φωνάζουν ἐκεῖνοι, οἵτινες γλύφουν τὸ κόκκαλο τοῦ δημοτ. ταμείου, ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου τοῦ Τρικούπῃ Βοκοτοπούλου καὶ ἔχουν δίκαιον. Φωνάζουν « εἶναι παιδὶ τοῦ τόπου ». Καὶ μήπως οἱ ἄλλοι εἶναι ἀπὸ τὴν Σαμάρειαν; Ὁ Λαδοπούλος, ὁ Βαφιαδάκης, ὁ Παγανέλης καὶ ὁ Τόμαν εἶναι Βεδουῖνοι; Δὲν εἶναι ὁ Τόμαν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅστις ἀπὸ τὸ πρῶτ' ἕως τὸ βράδυ τρέχει,

προστατεύων πάντα συμπολίτην μας εἰς κάθε του ὑπόθεσιν μὲ τιμιότητα καὶ εὐλικρίνειαν; Δὲν εἶναι ὁ Παγανέλης, τὸ ἀρχοντόπουλο τῆς Μυκόνου, ἐκ τῶν ἀρίστων δικηγόρων τῶν Ἀθηνῶν, ἐπιστήμων διακεκριμένος, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ σκλάβος μας εἰς Ἀθήνας διὰ τὰς ὑποθέσεις μας, ὁ ἀγαπητότερος τῶν πολιτικῶν φίλων τοῦ Γέρω Δεληγιάννη; Περὶ Βαφιαδάκη καὶ Λαδοπούλου τί νὰ γράψωμεν; Τοὺς γνωρίζετε, διότι ὅταν κενάνας λέγη Σῦρος καὶ Ἐρμούπολις, πρὸ ἐβδομηκοντα ἑτῶν ἐννοεῖ τὸν γέρω Ἀθανάσιον Λαδόπουλον, πάππον τοῦ ὑποψηφίου, τὸν Ἐλπιδοφόρον Λαδόπουλον πατέρα του καὶ τὸν ἴδιον ὑποψήφιον καὶ τὸν Γέρω Βαφιαδάκη, τὸν ἀπὸ ἐβδομηκονταετίας καὶ περισσότερον, στύλον τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας τῆς πόλεώς μας.

Ἄλλως τε οἱ ὑποστηρίζοντες τοὺς Τρικουπικούς Βοκοτόπουλον καὶ Σκάσσηn ἔπρεπε νὰ σιωπῶσι, διότι ὅπως ὅλοι γνωρίζομεν τοὺς Δηλιγιαννικούς ὑποψηφίους, ἄλλο τόσον γνωρίζομεν καὶ τὴν ποιότητα τῶν κυρίων αὐτῶν οἱ ὁποῖοι ὅπως πάντοτε ζητοῦν καὶ τώρα τὰς ψήφους τῶν συμπολιτῶν των διὰ νὰ γίνωσι βουλευταὶ καὶ κερδοσκοπῶσι καὶ ἀπὸ τὸ ἀξίωμα αὐτὸ ὅπως ὁ εἷς ἀπὸ τὴν δικηγορίαν καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ τὴν ἰατρικὴν.

Η ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Πιστεύομεν ὅτι οἱ ὀλίγοι μένοντες ἔτι ὑποστηρικταὶ τῶν ἐδῶ ὑποψηφίων τοῦ Τρικουπῆ, θὰ ἐπίστευσαν πλέον μετὰ τὴν ἐξ ἀπροόπτου γενομένην διαδήλωσιν τῆς Κυριακῆς, τὴν περιμένουσιν αὐριον τοὺς Τρικουπικούς ὑποψηφίους τύχην.

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς Κυριακῆς οἱ ἡμέτεροι ὑποψήφιοι μετὰ τινῶν ἐκ τῶν φίλων των, ἐκίνησαν ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ ἡμῶν κέντρου μεταβαίνοντες εἰς τὸ ἐργοστάσιον Παπαδάμ ὅπου εἶχε παρατεθῆ γεῦμα ὑπὸ τοῦ ἐργοστασιάρχου τούτου πρὸς τοὺς ἐργάτας του. Τὸ συνοδεῦον τοὺς ἡμετέρους ὑποψηφίους πλῆθος ἤρξανεν ὀλονέν μέχρις οὗ δὲ φθάσει εἰς τὸ ὀρισθὲν τέρμα, εἶχεν ἀνέλθει μετὰ τῶν ἐκ διαφόρων κέντρων συνάμα ἐκκινήσαντων, εἰς πολλὰς χιλιάδας ἀπαρτίσαν οὕτω πολυπληθῆ διαδήλωσιν. Ἐκ τοῦ ἐξώστου τοῦ ἐργοστασίου Παπαδάμ ὁ ὑποψήφιος κ. Τόμαν ἠγόρευσε ἀναπτύξας τὴν σημασίαν τῆς αὐριανῆς ἐκλογῆς. Προπορευομένης ἔθεν τῆς μουσικῆς, τῶν διαφόρων σημαιῶν καὶ τῆς εἰκόνας τοῦ ἀρχηγοῦ, ἡ διαδήλωσις ἐξεκίνησε μετὰ τῶν ὑποψηφίων ἐπὶ κεφαλῆς. Κάμψασα τὴν ὁδὸν Νεαπόλεως διήλθε διὰ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τῶν Πέντε Σπητιῶν καὶ ἀνελθοῦσα διὰ τῆς γεφύρας τοῦ νεκροταφείου, διὰ τῆς μεγάλῃς ὁδοῦ Ξηροκάμπου εἰσῆλθεν εἰς τὴν συνοικίαν Βροντάδου. Δὲν περιγράφεται

ἀληθῶς τὸ θέαμα τῆς μεγάλῃς ἐκείνης καὶ ἐκ πολλῶν χιλιάδων διαδηλώσεως κραυγαζούσης «Κορδόνι», «Ζήτω ὁ Δηλιγιάννης», τὴν ὁποίαν ὑπεδέχετο πανταχοῦ ὁ λαὸς τῶν συνοικιῶν ζητωκραυγᾶζων ὑπὲρ τοῦ Κορδονίου, ἐνῶ αἱ γυναῖκες ἐκ τῶν ἐξωστῶν ἔρραινον τοὺς διαδηλωτὰς δι' ἀνθέων καὶ μυρωδικῶν. Ἡ διαδήλωσις διὰ τῆς ὁδοῦ Χειμάρρου, Ἀπόλλωνος, Ἀγορᾶς, Παρραλίας καὶ Ἐρμού ἔφθασεν εἰς τὴν πλατεῖαν ὅπου ὁ ὑποψήφιος κ. Παγανέλης ἐκ τῆς ἐξέδρας διὰ λόγου νευρώδους ἐνεθουσίασε τὸν λαὸν ὑπενθυμίσας τὰ ἐκ τῆς διοικήσεως τοῦ Τρικουπῆ κακὰ καὶ τὴν σημασίαν ἣν ἡ αὐριανὴ ψῆφος φέρει. «Κορδόνι καὶ Ἀνάθεμα» ἀπήντα ὁ λαός.

Ἐνῶ ὅμως ὁ λαὸς τῆς Ἐρμουπόλεως ἐνεδεικνυε τὸν πρὸς τὸ Κορδόνι καὶ τοὺς Δηλιγιαννικούς ἐνθουσιασμόν του, ὁ τῆς Ἄνω Σύρου ἀπέπεμπεν οἰκτρῶς τὸν ἐκεῖ μετὰ τοῦ ἄλλου Τρικουπικοῦ ὑποψηφίου κ. Σκάσση μεταβάνα Βοκοτόπουλον, ἐπανέλαβον, δηλαδὴ, τὸ γενόμενον εἰς Βάρην καὶ Δελαγράτσιαν, καὶ μάλιστα εἰς Βάρην ὁ ἀγανακτημένος λαὸς οὐδὲ κἂν προσήγγισε τοὺς ὑποψηφίους ἐκείνους, οἵτινες αὐριον θὰ ἀμειφθῶσι καὶ διὰ τὴν ἰδίαν δημοτικότητα καὶ τὰς ἀρετάς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν Τρικουπισμόν ὃν ἄχρι τοῦδε ὑπερέτησαν καὶ χάριν τοῦ ὁποίου καὶ εἰς τὸ μέλλον θὰ ἐργασθῶσι.

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς διαδηλώσεως οἱ κ.κ. ὑποψήφιοι ἐτηλεγράφησαν τῷ Σ. Ἀρχηγῷ τὴν ἐνθουσιώδη ἐκδήλωσιν τῶν αἰσθημάτων τοῦ λαοῦ Ἐρμουπόλεως καὶ Σύρου, ὁ δὲ κ. Δηλιγιάννης ἀπήντησε διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ τηλεγραφήματος.

Κυρίου Λαδόπουλον, Βαφιαδάκην, Παγανέλην καὶ Τόμαν.

«Χαίρω ἐπὶ ἐκδηλουμένην ἐμπιστοσύνην πρὸς ὑμᾶς λαοῦ Ἐρμουπόλεως, ἐνισχυοῦση ἡμέτερον κόμμα εἰς πορείαν αὐτοῦ. Ὁμολογήσατε φίλοις συμπολίταις καὶ ἐξ ἐμοῦ χάριτας.»

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

Πρὸς τὸν κ. Παγανέλην ἀγορευόμενα ἐπὶ τῷ νεκρῷ τοῦ μακαρίτου Ζαλῶνη, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐθνικοῦ κόμματος ἐτηλεγράφησε ὡς ἑξῆς:

Κύριον Γεώργιον Παγανέλην

Ἐρμούπολιν

«Εὐχαριστῶ διότι ἐν ἀποχαιρετισμῷ ἐπιταφίῳ πολυτίμου φίλου Ἰωάννου Ζαλῶνη διηρμητεύσατε αἰσθήματα καὶ γνώμας ἡμετέρου κόμματος περὶ ἀποθανόντος. Πολιτικὴ εὐστάθεια δηλοῖ ἀληθὲς φρόνημα καὶ ἀποτελεῖ πολιτικὸν κόσμημα. Παρακαλῶ μεταδώσατε ἐμὰ εὐλικρινῆ συλλυπητήρια οἰκειοῖς αὐτοῦ.»

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἑλλην. ἀτμοπλοίας ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον ὅπως πάντες οἱ ὑπάλληλοι τῶν ἀτμοπλοίων καὶ τῶν γραφείων πρέπει ν' ἀπέχωσι τῆς εἰς τὰς παρούσας ἐκλογὰς ἀναμίξεως. Καταγγέλλομεν εἰς τὸν πρόεδρον καὶ τοὺς μετέχοντας ἐν τῷ συμβουλίῳ ἀμερολήπτους καὶ χρηστοὺς συμπολίτας ἡμῶν, ὅτι ἡ ἐγκύκλιος αὐτῆ ἐξεδόθη πρὸς ἐμπαιγμὸν τοῦ κόσμου, διότι ἐνῶ παύονται θερμασταὶ οἰκογενειάρχαι ἀρνηθέντες νὰ ὑποστηρίξωσι τοὺς Τρικουπικοὺς ὑποψηφίους, κρατοῦνται συνάμα—ἐν γνώσει ὑποθέτομεν τοῦ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ἀδελφῶν Βοκοτοπούλου καὶ τοῦ Τσιροπινᾶ τελούντος διευθυντοῦ—διάφοροι ἐκ τῶν πληρωμάτων, ἐτοιμάζονται δὲ καὶ ἄλλοι νὰ ἔλθωσιν ἐκ Πειραιῶς.

Ἄς λάβωσι ταῦτα ὑπὸ σημείωσιν τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τὰ μὴ θέλοντα νὰ κάμωσι κατὰ τὰς παραμονὰς χρῆσιν τῶν δικαιωμάτων των κατὰ τῶν αἰτίων εἴτε ὁ κ. Βέργος εἶναι οὗτος, εἴτε ἄλλος οἷος δήποτε.

Ἐπίσης γνωρίζομεν εἰς τὰ μὴ κομματιζόμενα μέλη τοῦ Ἀδελφάτου τοῦ Νοσοκομείου ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος—μεταδὰς καὶ εἰς τὸ τσιφλικι τοῦ τοῦτο—μετὰ τοῦ Βοκοτοπούλου ἐπέβαλεν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ τοὺς ὑπηρέτας νὰ ψηφίσωσι τοῦτον. Ἔστω ὅμως βέβαιος ὁ κ. Τσιροπινᾶς ὅτι καὶ ἐκεῖθεν δὲν πρέπει νὰ ἐλπίζῃ ἢ μίαν καὶ μόνον ψῆφον, διότι καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ νοσοκομείου πρὶν γίνωσιν ὑπάλληλοι, ἦσαν Ἕλληνες καταστραφέντες ὑπὸ τοῦ Τρικούπη καὶ Ἑρμουπολίται ἀποτελιωθέντες ὑπὸ τοῦ Τσιροπινᾶ καὶ Βοκοτοπούλου, ὥστε καὶ ἐκεῖθεν μία φωνὴ ἀκούεται

ΜΑΥΡΟ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΟΥΣ

ΤΑ ΚΩΜΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΩΣ

Ἐνῶ ὁ λαὸς τῆς Ἑρμουπόλεως συνήρχετο πρὸς διαδήλωσιν πρὸ τοῦ Ἐργοστασίου Χρυσοῦ διήλθεν ἐκεῖθεν καὶ ὁ γνωστὸς κωμικὸς ἐφημεριδογράφος. Ἐννοεῖται ὅτι τοῦτο ἐγέννησε τὸν συνειθισμένον πάντοτε ἐπὶ τῇ ἐμφανήσει του αἰσθημα, τὴν φαιδρότητα, δηλαδὴ, καὶ ἰλαρότητα.

Κραυγὰς λοιπὸν «Εὐγε βήτορα» ἤρξαντο, καταλήξασαι εἰς ἄλλα δείγματα πραγματικώτερα ἐνθουσιασμοῦ τῶν παρεστώτων πρὸς τὸν διερχόμενον, τραπέντα εἰς φυγὴν καὶ εὐρόντα σωτηρίαν ἐν τινι παρακειμένῳ ἀμαξοστασίῳ. Συνεπαθήσαμεν ἀληθῶς τὸν δυστυχῆ καὶ ἡμεῖς καὶ ἄλλοι τῶν παρεστώτων καὶ χάριν μόνον πατριωτισμοῦ ἐσπεύσαμεν πρὸς σωτηρίαν δυστυχοῦς διὰ λόγους ἐλαφρότητος γενόμενον εἰς τοιοῦτον μέρος ἀντικείμενον κοινῆς χλεύης.

Ἀλλὰ τὸ τελευταῖον κτύπημα ἔλαβον οἱ Τρικουπικοὶ ὑποψήφιοι κ. Σκάσης καὶ Βοκοτόπουλος τὴν ἐσπέραν τῆς Τετάρτης καὶ Πέμπτης, ὅτε μετὰ τοῦ δημάρχου Τσιροπινᾶ ἀπεπειράθησαν διαδήλωσιν.

Καὶ τὴν μὲν Τετάρτην ἀπεβλήθησαν κεντρικῶν οἰνοπωλείων, πολλῶν καταστηματάρχων μὴ δεχθέντων οὐδὲ τὰ χρήματα των.

Τὴν δὲ Πέμπτην ἀποπειραθέντες διαδήλωσιν ἐκ τοῦ Ἐργοστασίου Σαλούστρου, δὲν ἐτόλμησαν νὰ τελειώσωσι αὐτὴν, ἀλλ' ἐτρέπησαν πρὸς τὸ Βροντάδο, ἐν τῷ μέσῳ τῶν συριγμῶν τῶν παιδῶν καὶ τῶν καυχασμῶν τῶν ἡλικιωμένων καὶ μ' ὅλα ταῦτα ἄν τις ὁμολογήσῃ τὴν ἀλήθειαν λίαν τολμηροὶ εἶναι οἱ κύριοι οὗτοι, ἀποπειρώμενοι καὶ νὰ διέλθωσι κὰν τὰς ὁδοὺς πόλεως, ἧς ὁ λαὸς ἀποδοκιμάζει καὶ ἀναθεματίζει αὐτοὺς δημοσίᾳ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐτὸ ταχύτατον ἀτμόπλοιον «Τρίτων» τῆς εταιρίας Λάμπρου καὶ Σας καταπλέει τὴν προσεχῆ Πέμπτην εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς καὶ ἀναχωρεῖ τὴν Παρασκευὴν κατ' εὐθείαν διὰ Χανιά, Ῥεθυμνον καὶ Ἡράκλειον, δεχόμενον ἐμπορεύματα ἐν τῷ πρακτορείῳ τῆς Νέας Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας, ὡς καὶ ἐπιβάτας μὲ λίαν συγκαταβατικούς ναύλους.

Σ. Σ. Η. Ἐκ τῆς ἐν Πειραιεῖ ἀξιολόγου ἐφημερίδος «Σφαίρας» μεταφέρομεν τὴν ὡς ἄνω εἰδοποίησιν εἰς ἀπάντησιν τοῦ γνωστοῦ κωμικοῦ ἐφημεριδογράφου γράψαντος εἰς τὴν ἐφημερίδα του ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὰ ὡς ἄνω ὑπὸ τῶν κ. Ἀδελφῶν Βοκοτοπούλου ἀντιπροσωπευόμενα ἀτμόπλοια «Τρίτων» καὶ «Ἀλκυῶν» μετέφερον τὸ κέντρον τῶν ἐργασιῶν των εἰς Πειραιᾶ. Ἀντιπρόσωπον δὲ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν των ταύτην οἱ κ. Βοκοτόπουλοι διώρισαν τὸν κ. Ματθόπουλον πράκτορα τῆς Ἑλλην. Ἀτμοπλοίας, διὰ ποικίλων δὲ συμφερόντων συνδεδεμένον μὲ τὸν Βοκοτόπουλον καὶ Τσιροπινᾶν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Δὲν εἶναι ἀληθὲς τὸ ἐν τινι ἐφημερίδι γραφέν—διὰ δημοκοπίαν βεβαίως—ὅτι τὰ Ὀρφανὰ Μπαμαγιώτου ἐτρέφησαν τὸ Πάσχα ἀπὸ κρέας τεσσάρων ἀμνῶν, τοὺς ὁποίους ὁ κ. Παναγιώτης Βοκοτόπουλος ἐστειλε πρὸς αὐτὰ λησμονηθέντα ὑπὸ ὀλ η ς τ ῆ ς ἄ λ λ η ς π ὀ λ η ς.

— Νεωτάτη τὴν ἡλικίαν ἀπέθανεν αἰφνης ἡ σύζυγος τοῦ φίλου ἡμῶν κ. Ἐλευθερίου Κόλια φαρμακεμποροῦ, ᾧ τινι συλλυπούμεθα διὰ τὸν σκληρὸν θάνατον τῆς καλῆς αὐτοῦ συζύγου, τὴν ὁποίαν ἐστόλιζον οὐ μόνον σωματικὴ καλλονή, ἀλλὰ καὶ ψυχὴ ὁμοία τῇ ἀγγελικῇ αὐτῆς μορφῇ. Ὁ Θεὸς ν' ἀναπαύσῃ τὴν θανούσαν καὶ νὰ παρηγορήσῃ τὸν ἐπ' αὐτῷ ὀλοφυρόμενον σύζυγον καὶ τὸν ὡς τέκνον ἀγαπήσαντα αὐτὴν Σεβαστὸν ἡμῶν καὶ φίλον συμπολίτην κ. Ν. Φαμελιάρην.

Φίλε κ. Συντάκτα τοῦ «Ἡλίου».

Εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1511 φύλλῳ τῆς «Πατρίδος» δημοσιευθέντων, καταχωρίσατε παρακαλῶ τὸ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου ε. ε. συνταχθέν ἐπὶ τῆς γνωστῆς διαφορᾶς μου πρωτόκολλον. Κρίνω ἐν τούτοις ἐπάναγκες ἵνα ζητήσω συγγνώμην παρὰ τῶν φίλων μου καὶ συμπολιτῶν μου ἐν γένει, διότι ἐξ ἀρχῆς ἔδωσα προσοχὴν πρὸς ἄνθρωπον ὅστις δύναται μὲν νὰ ἔχη καὶ ἔχει χεῖρας, πόδας καὶ ὤτα ἀκόμη, στερεῖται ὅμως τοῦ κυριωτέρου, δηλαδὴ ΝΟΥ, καὶ τὸ τόσο γνωστὸν, τοῦτο μόνος ἐγὼ ὁ ἀτυχῆς ἡγνούμην.

Δέξασθε κτλ.

Σύρος, τῆ 15 Ἀπριλίου 1895.

Ὁ φίλος σὰς

ΣΤΕΦ. ΜΑΝΤΖΟΥΛΙΝΟΣ.

Φίλε κ. Στέφανε Μαντζουλίνο.

Ἐν ταῦθα

Συσκεφθέντες μετὰ τῶν κ.κ. Γ. Ἀργυράκη καὶ Ἀλεξ. Βενιζέλου δικηγόρων μαρτύρων τοῦ κ. Μ. Ζολώτα, συνετάξαμεν τὸ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου ε.ε. πρωτόκολλον ὅπερ ἐγκλειστῶς πέμπομεν ὑμῖν ληξάσης τῆς ἐντολῆς μας.

Ἐρμούπολις 5 Ἀπριλίου 1895.

Πρόθυμοι

Ν. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΑΚΗΣ

Ν. Γ. ΦΙΛΙΝΗΣ

Ἐν Ἐρμούπολει Σύρου σήμερον τῆ Τετάρτῃ Ἀπριλίου 1895 ἡμέρᾳ Τρίτῃ καὶ ὥρᾳ 5 μ. μ. οἱ ὑπογεγραμμένοι Γεωργ. Γ. Ἀργυράκης καὶ Ἀλεξ. Βενιζέλος ἀφ' ἑνὸς ὡς μάρτυρες τοῦ κ. Μιχ. Ζολώτα δικηγόρου καὶ Συντάκτου τῆς ἐφημερίδος ἢ «Πατρίδος» καὶ ἀφ' ἑτέρου οἱ Νικόλαος Φιλίνης καὶ Νικολ. Πετροπουλάκης μάρτυρες τοῦ κ. Στεφάνου Μαντζουλίνο δικηγόρου καὶ συντάκτου τῆς ἐφημερίδος ἢ «Ἀληθείας» συναντηθέντες μετὰ τοὺς ἐκπέρωθι ὑπὸ τῶν διαφορομένων διορισμοὺς ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ κ. Νικολ. Φιλίνης ἐκτιθέμεθα μετὰ τὴν ματαιωθεῖσαν συμβιβαστικὴν λύσιν τῆς ἐν τοῖς κάτωθι διαφορᾶς τὰ ἐξῆς.

Ὁ κ. Μιχ. Ζολώτας θεωρεῖ προσβεβλημένην τὴν φιλοτιμίαν του καὶ τὴν τιμὴν του διὰ τῶν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 150 τοῦ 1895 φύλλῳ τῆς «Ἀληθείας» δημοσιευθέντων κατ' αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Στεφ. Μαντζουλίνο ἐπιζητεῖ παρ' αὐτοῦ τὴν προσήκουσαν δι' ὀπλων ἱκανοποίησιν, τοῦ συντάκτου τῆς «Ἀληθείας» ὑπερβάντος μὲν ἐν τοῖς δημοσιευθεῖσι τὸ δεδομένον αὐτῷ ὄριον τῆς ἀπαντήσεως καὶ προσβαλόντος διὰ τῶν ἐν αὐτοῖς ὑβρεων καὶ τὸ ἄτομον καὶ τὴν οικογένειαν τοῦ συντάκτου τῆς «Πατρίδος», ὀφείλοντος δὲ τὴν παροχὴν ἱκανοποιήσεως, πρῶτον διότι εἶναι ὁ πρῶτος προκαλέσας τὴν σύνταξιν τῆς «Πατρίδος», δεύτερον διότι εἶναι ὁ τελευταῖος ὑβρίσας δι' ὑβρεων ἀτομικῶν καὶ ἐκτὸς τοῦ κύκλου τῶν δημοσιογραφικῶν διενέξεων καὶ τρίτον διὰ τὴν βαρύτητα τῶν ὑβρεων αἰτινες εἶναι τόσο δειναὶ καὶ βαρεταί, ὥστε ἀποκλείουσιν ὀλοσχερῶς τὴν ἐξέτασιν τῆς προηγηθείσης δημοσιογραφικῆς διενέξεως, ἢ ὑπαρξίς δι' αὐτῆς δὲν ἀπαλλάσσει τὸν κ. Στέφανον Μαντζουλίνο διὰ τοὺς προσημειωθέντας τρεῖς λόγους, τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς παροχὴν τῆς ἐπιζητουμένης ἱκανοποιήσεως.

Οἱ μάρτυρες τοῦ κ. Στεφάνου Μαντζουλίνο θεωροῦσιν ὅτι οὐδεμίαν ἱκανοποίησιν ὀφείλει ὁ πελάτης

τῶν εἰς τὸν κ. Μ. Ζολώταν, διότι ἐνῶ διὰ διαφόρου οὐδὲν ἔχοντας τὸ προσβλητικὸν ἢ ἐπιλήψιμον καταχωρισθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 146 τῆς 4 Μαρτίου 1895 φύλλῳ τῆς «Ἀληθείας» ἀπηυθύνετο ἐρώτησις εἰς τὸν κ. Ζολώταν περὶ τῶν ἐκλογικῶν τῆς Σύρου συνδυασμῶν. οὗτος ἀπαντῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1507 τῆς 11 Μαρτίου 1895 φύλλῳ τῆς «Πατρίδος» ἐξύβρισε τὸν κ. Στεφ. Μαντζουλίνο δι' ἄρθρου ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Τολμᾶν καὶ οὐ θρασύνεσθαι» ἀποκαλέσας αὐτὸν ἀναιδῆ καὶ ἔχοντα τὸ θράσος τοῦ θεοσίτου, εἰς ἀπάντησιν δὲ τοῦ διαφόρου τούτου ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 148 τῆς 18 Μαρτίου 1895 φύλλῳ τῆς «Ἀληθείας» διάφορον δι' οὐ ὅμως οὐδὲ ὅπως προσεβλήθη ἢ ἀτομικῆ τοῦ κ. Ζολώτα ὑπόληψις ἀλλὰ διὰ γενικῶν γραμμῶν ἐξηγεῖτο ἢ ἐν τοῖς πολιτικοῖς ἀγῶσι πορεία τῆς «Ἀληθείας», ἀλλὰ ἐνῶ ἐθεωρεῖτο λήξασα ἢ περὶ ὀρθῆς ἢ μὴ πορείας τῶν δύο τούτων φύλλων συζήτησις ὁ κ. Ζολώτας ἀπέδειξε τὸ ἐναντίον διὰ τοῦ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 1508 τῆς «Πατρίδος» φύλλῳ καταχωρισθέντος ἄρθρου τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ Μιχαλίστρακα». Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ὑβρίζει τὸν πελάτην ἡμῶν ἀτομικῶς καὶ εἰς τὸ ἐπάγγελμά του δι' ὑβρεων αἰτινες καὶ τὸν ἀχολώτερον τῶν ἀνθρώπων ἠδύνατο νὰ ἐξεγείρωσιν εἰς ἀνταπόδοσιν τῶν ὑβρεων καὶ ἀμυναν τῆς ὑπολήψεώς του ὡς ἀτόμου καὶ ὡς δικηγόρου, ἐπραξε δὲ τοῦτο ὁ ἐντολεὺς ἡμῶν κ. Στέφανος Μαντζουλίνο, τοῦτο μὲν διότι καιρίως προσεβλήθη διὰ τοῦ ἀνω ἄρθρου, τοῦτο δὲ διότι ῥητῶς καὶ κατηγορηματικῶς ἐν τέλει τοῦ ὑβριστικοῦ ἄρθρου τοῦ ὁ κ. Μιχ. Ζολώτας ἐπροκάλεσε τοῦτον εἰς ἀπάντησιν διὰ τῆς φράσεως «ἄς ἐπανέλθῃ καὶ τότε βλέπομεν» τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐπραξεν ὑπέικων εἰς τὴν πρόκλησιν τοῦ κ. Μιχ. Ζολώτα. Ἐκ τούτων πάντων λοιπὸν φρονοῦμεν ὅτι ὁ κ. Στεφ. Μαντζουλίνο οὐδεμίαν ἱκανοποίησιν ὀφείλει εἰς τὸν κ. Μιχ. Ζολώταν διὰ τὰς παρ' ἐκείνου εἰς τοῦτον ἀπευθυνθείσας ὑβρεὶς ἀφοῦ καὶ προσεβλήθη πρὸς τοῦτο καὶ πρῶτος ὑβρίσθη, οὐδὲ δύναται νὰ χαρακτηρισθῆ ἢ τελευταῖα τοῦ πελάτου μας ἐξύβρισις ὡς βαρυτέρα καὶ ὡς προσβάλουσα τὴν οικογένειαν τοῦ κ. Ζολώτα, ἀλλὰ καὶ ἂν τοιαύτη θεωρηθῆ οὐδεμιᾶς ἱκανοποιήσεως δικαιούται διότι προκαλέσας διὰ τοῦ ἐξυβριστικοῦ ἄρθρου τοιαύτην ἔλαβε διὰ τῆς ἐν τῇ «Ἀληθείᾳ» ἀπαντήσεως.

Μετὰ τ' ἀνωτέρω οἱ μάρτυρες ἐθεωρήσαμεν λήξασαν τὴν ἐντολὴν ἡμῶν, ἀφιέμεθα δὲ τοῖς πελάταις ἡμῶν νὰ διακανονίσωσι τὰ περαιτέρω ὡς ἐγκρίνωσιν καὶ σινετάξαμεν τὸ παρὸν πρωτόκολλον εἰς διπλοῦν, ὑπεγράψαμεν δ' αὐτὸ ὡς ἔπεται.

Οἱ μάρτυρες τοῦ Μιχ. Ζολώτα

Γ. ἈΡΓΥΡΑΚΗΣ

Α. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Οἱ τοῦ Στεφ. Μαντζουλίνο.

Ν. Γ. ΦΙΛΙΝΗΣ

Ν. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΑΚΗΣ

Σ. Σ. Η. Καταχωρίζομεν τὰ ὡς ἀνωτέρω δηλοῦντες τὴν λύπην ἡμῶν διότι ὁ καθ' ὅλα ἀξιόλογος ἡμῶν φίλος κ. Μαντζουλίνος κατῆλθε μέχρι τοῦ γνωστοῦ κομικοῦ ἐφημεριδογράφου, ὅστις καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς ἄλλοτε ἐνοχλήσας ἐπληρώθη πρεπόντως. Φαίνεται ὅτι εἶναι πταίσμα τὸ νὰ στερεῖται τις μιᾶς τῶν χειρῶν, ὥστε ὁ ἀστείος ἐφημεριδογράφος ὁ τοιοῦτα φρονῶν ἔχων δύο χεῖρας καὶ ἄλλους τόσοὺς πόδας πρέπει νὰ ὑποχωρῆ ἐνώπιον τῶν τετραπόδων ὁμοίων του.